

[VIDEO] „Sinaxa” de la Roman sau mai bine zis conferința monahului Sava Lavriotul și a traducătorului Staicu Ciprian

 ortodoxinfo.ro/2018/02/01/video-sinaxa-de-la-roman-sau-mai-bine-zis-conferinta-monahului-sava-lavriotul-si-traducatorului-staicu-ciprian/

February 1, 2018

Cap-coadă discuția de la acea întâlnire (după cum se poate vedea din înregistrările cenzurate) este controlată abil, profesionist de preotul Staicu Ciprian Ioan, ce impune foarte subtil ce trebuie, cum trebuie și când trebuie să facă anumite lucruri toți acei părinți ce asistau ca la o conferință unde mai puneau din când în când întrebări grijulii să nu deranjeze pe conferențieri. Au asistat fără nicio reacție la minciunile demonice ale monahului Sava Lavriotul la adresa IPS Serafim de Pireu. Cum este posibil ca atâția preoți să fie lași când unul dintre singurii ierarhi ce duce o luptă feroce cu ecumenismul și condamnă pseudo-sinodul din Creta este terfelit de un anonim ce în Grecia nu știe mai nimeni de el și abia dacă adună 10 oameni la o conferință? Să fie oare de-un cuget cu el? Să se creadă mai presus de acest ierarh în mărturisirea lor? Și ce mărturisire au unii dintre aceștia, căci nici nu au făcut-o publică, întrucât nici nu și-au anunțat ierarhul de întreruperea pomenirii, ei fiind în continuare considerați, pe bună dreptate, pomenitori de ierarh eretic!

O mai spunem încă o dată răspicat: IPS Serafim nu pomenește pe patriarhul Bartolomeu, de fapt nu l-a pomenit niciodată! IPS Serafim nu-l pomenește nici pe arhiepiscopul Ieronim al Atenei, ci pomenește așa:

„Pe episcopii Sfântului Sinod care drept învață Cuvântul Adevărului” – știind faptul că mai mulți ierarhi din sinodul Greciei nu au acceptat hotărârile pseudo-sinodului din Creta.

În plus în toată Mitropolia Pireului, toți preoții rostesc la ectenia întreită, din cadrul Sfintei Liturghii, cu binecuvântarea Mitropolitului Serafim, rugăciunea următoare:

„Încă Te rugăm, trimite Duhul Tău cel Sfânt care să alunge din Biserica Ta eresul cel cumplit al ecumenismului și să zdrobească sub picioarele dreptslăvitorilor pseudo sinodul din Creta”.

Ba mai mult, IPS Serafim depune eforturi considerabile pentru a convoca un sinod ecumenic, care să condamne pseudo-sinodul din Creta și pe semnatarii lui. Ca să reîntregim spectrul luptei cu fiara ocultă a IPS Serafim de Pireu, precizăm și faptul că mitropolitul a fost dat în judecată de prim-ministrul ateu Tzipras pentru atacuri la adresa homosexualilor, proces în urma căruia IPS Serafim este obligat să plătească o amendă de 1 milion de euro.

Dar nici pe PF Damian al Sinaiului, care are mărturisire publică împotriva ecumenismului și

a pseudo-sinodului din Creta, nu-l înghit aceștia! De ce oare? Au ei alți ierarhi și nu vor să-i spună public? Sau au de gând să-și unghie unul de-al lor după modelul Slătioara? Vom trăi și vom vedea, dar să ne rugăm bunului Dumnezeu să nu fie așa ceva!

Păi bine fraților, noi de ce am invocat Canonul 15 de la sinodul I-II Constantinopol? Nu pentru că ierarhii au mărturisit erezia cu capul descoperit (în public)? Vi se pare că IPS Serafim face acest lucru? Sau dimpotrivă? Și atunci cum îi putem cataloga pe cei ce lovesc într-un astfel de ierarh al lui Hristos? Oare și-au pierdut mințile cu super-corectitudinea lor de-a dreapta?

Deci, în cazul negării evidenței că ar mai exista ierarhi cu cuget ortodox, semnatarii de la Roman au dat dovadă de rea-credință, ca să nu zicem mai mult, negând purtarea de grijă a lui Dumnezeu, că deși nu merităm, totuși nu lasă Biserica Sa fără episcopi.

Cât privește acuza principală adusă teologului Mihai-Silviu Chirilă pentru conceptul de *părtășie la erezie*, acesta nu a spus niciodată că ar fi a treia stare, intermediară între Ortodoxie și erezie:

părtășia la erezie nu este o stare intermediară între ortodoxie și erezie, ci modul în care se produce contaminarea cu gândirea eretică și începutul căderii și al formării cugetării și practicii eretice și că cel ce se face din orice motiv părtăș la erezie este la fel de vinovat în ochii lui Dumnezeu ca și cel ce inițiază, susține și propovăduiește deschis erezia respectivă, punându-și ca și acela în pericol mântuirea și riscând aceeași soartă cu el.

Acest concept a fost scris inițial de ierom Spiridon Roșu pentru întâlnirea de lucru de la Beiuș, subliniind că este începutul căderii în erezie.

S-a vrut o delimitare a celor care nu acceptă Creta, dar care încă nu au făcut pasul spre întreruperea pomenirii, de cei care acceptă Creta și combat întreruperea pomenirii ca pe ceva necanonic. Astfel s-a vrut evitarea numirii unui întreg popor ca fiind eretic, așa cum postulează de luni de zile pr. teolog academician Staicu Ciprian și de curând și preoții ce au participat la așa zisa sinaxa de la Roman.

Deci, încă un motiv de rea-credință a acestora, pentru că nu se rezumă la aplicarea Canonului 15, ci se extind la osândirea cea mai cruntă pentru un om, numindu-i ERETICI pe cei care nu au întrerupt pomenirea, deși se luptă să facă pasul acesta. Credeți că prin astfel de atitudini de punere la zid, de condamnare fără deosebire de ereticii consacrați, vor determina pe alți preoți să ni se alăture? Dimpotrivă! Se vede de la o poștă, pute rău a duhuri schismatice, izolarea de restul lumii ortodoxe mărturisitoare fiind soluția lor.

Iar dezbinarea creată de acești extremiști aruncă în deznădejde pe mulți oameni care se întorc la preoții pomenitori de episcop eretic!

Iată roadele lor, roadele pseudo-sinaxei de la Roman! Judecați și singuri și Domnul să vă lumineze să luați decizia mântuitoare!

Notă: Atragem atenția și solicităm lămuriri despre un personaj ce a participat la acea sinaxă, pe numele de preot Teofan Andone (în capul mesei, lângă p Spiridon), despre care Părintele Adrian Făgețeanu nu avea păreri deloc bune, asemănătoare cu cele despre patr. Daniel.

Reamintim **Partea Practică a aplicării canonului 15 de la Sinodul I-II Constantinopol (861)**

Cu privire la **subiectul** foarte arzător, fierbinte și actual al **întreruperii pomenirii numelor Patriarhilor, Arhiepiscopilor, Mitropoliților și Episcopilor ecumeniști** la sfintele slujbe și la Dumnezeiasca Liturghie am dori să menționăm următoarele:

- I. Întreruperea pomenirii numelor arhierilor ecumeniști trebuie să se realizeze în conformitate cu Tradiția Bisericii interpretată ortodox, cu practica Sfinților Părinți interpretată corect, cu al 15-lea Canon al Sinodului I-II interpretat corect.
- II. Al 15-lea Canon al Sinodului I-II al lui Fotie cel Mare, Patriarhul Constantinopolului (861 d.Hr.), stabilește cu exactitate că: *"Cele ce sunt rânduite pentru preoți, episcopi și mitropoliți, cu mult mai vârtos se potrivesc pentru patriarhi. Drept aceea, dacă vreun preot sau episcop sau mitropolit ar îndrăzni să se depărteze de comuniunea cu propriul său patriarh și nu ar pomeni numele acestuia, precum este hotărât și rânduit în dumnezeiasca slujbă tainică, ci mai înainte de înfățișarea înaintea sinodului și de osândirea definitivă a acestuia, ar face schismă, Sfântul Sinod a hotărât ca acela să fie cu totul străin de toată preoția, dacă numai se va vădi că a făcut această nelegiuire. Și acestea s-au hotărât și s-au pecetluit pentru cei ce sub pretextul oarecăror vinovății se depărtează de întâii lor stătători și fac schismă și rup unitatea Bisericii. **Căci cei ce se despart pe sine de comuniunea cea cu întâiul stătător al lor pentru oarecare eres osândit de sfintele sinoade sau de Părinți, firește, adică, de comuniunea cu acela care propovăduiește eresul în public și cu capul descoperit îl învață în Biserică, unii ca aceștia nu numai că nu se vor supune certării canonicești, desfăcându-se pe sineși de comuniunea cu cel ce se numește episcop chiar înainte de cercetarea sinodală, ci se vor învrednici și de cinstea cuvenită celor ortodocși. Căci ei nu au osândit pe episcopi, ci pe pseudo-episcopi și pe pseudo-învățători, și nu au rupt prin schismă unitatea Bisericii, ci s-au silit să izbăvească Biserica de schisme și dezbinări**".*

Sfântul Nicodim Aghioritul, tâlcuind Canonul de mai sus, menționează: *"Cele ce Canoanele cele de mai sus au rânduit pentru episcopi și mitropoliți, aceleași la rânduirește și cu mult mai vârtos Canonul acesta pentru Patriarhi zicând: Însă acestea să se facă, dacă pentru oarecare vinovății, curvii să zicem, sau ierosillii (fur de cele sfinte) și altele ca acestea, se despart preoții de episcopii lor, episcopii de mitropoliții lor și mitropoliții de patriarhii lor".* Printr-o notă la acest punct Sfântul Nicodim menționează: *"Cu toate că al 31-lea Canon Apostolic îl judecă a fi nevinovat pe cel ce s-a despărțit, dacă se dovedește a avea dreptate".* **Iar dacă întâi-șezătorii cei numiți ar fi eretici și eresul lor l-ar propovădui întru arătare** (Printr-o notă la acest punct Sfântul menționează: *"Din cuvântul acestui canon se vede că nu trebuie să se despartă cineva, potrivit lui Balsamon, de episcopul lui, dacă episcopul are vreo erezie, dar o ține în ascuns și nu o propovăduiește, căci acesta iarăși s-ar putea îndrepta după acestea.) ... și supușii lor pentru aceasta se despart de ei, și mai înainte încă de judecata sinodală pentru eresul acesta. Unii ca aceștia, despărțindu-se de aceia nu numai că nu se osândesc, ci și de cinstea cuvenită, ca niște dreptslăvitori, sunt vrednici. Că nu au pricinuit schismă prin osândirea aceasta, ci mai ales au slobozit de schima și eresul minciuno-episcopilor acelora"².*

Canonul de mai sus este în conformitate cu alte canoane ale unor Sinoade Locale și Ecumenice, precum Canonul 31 Apostolic, Canonul 6 de la Sinodul Local de la Gangra (340), Canonul 5 al Sinodului Local de la Antiohia (341), Canoanele 10, 11 și 92 al Sinodului Local de la Cartagina (491), Canonul 19 de la Sinodul IV Ecumenic (451), Canoanele 31 și 32 ale Sinodului VI Ecumenic (691), și Canoanele 12, 13, 14 ale Sinodului I-II (861).

Prima parte [a Canonului 15 al Sinodului I-II] începe cu expresia *"Cele ce sunt rânduite..."* și se încheie cu expresia *"... și rup unitatea Bisericii"*. Această parte reprezintă continuarea celor două canoane precedente, 13 și 14, care vorbesc despre interzicerea întreruperii pomenirii Mitropolitului de către diaconi și preoți și a Mitropolitului de către Episcop. Canonul 15 se referă acum la interzicerea întreruperii comuniunii Patriarhului de către Mitropoliți și Episcopi. Această interzicere este valabilă *"[când] sub pretextul oarecăror vinovății se depărtează de întâii lor stătători"* și [aceasta] *"înainte de înfățișarea înaietea sinodului și de osândirea definitivă a acestuia"*. Cu alte cuvinte, canonul interzice întreruperea pomenirii Patriarhului pe motive de dreptate (adică pentru motive morale), înainte de osândirea lui sinodală, pentru că aceia care întrerup pomenirea fac schismă și rup unitatea Bisericii.

A doua parte începe cu expresia *"Căci cei ce pentru oarecare eres..."* și se încheie cu expresia *"... s-au silit să izbăvească Biserica de schisme și de dezbinări"*.

Sfinții Părinți de la Sinodul I-II (861), vrând să pună capăt schismelor, care au tulburat Biserica în secolele VIII și IX, au așezat Sfintele Canoane 13, 14 și 15 prin care interziceau cu strictețe ortodocșilor să întrerupă comuniunea eclezială cu mai-marii lor bisericești înainte de judecata lor sinodală. Ca să nu se înțeleagă însă că, prin această interzicere, li se ia ortodocșilor dreptul de a întrerupe comuniunea înaintea judecării sinodale cu cei care propovăduiesc vreo erezie, înțelepții Părinți au așezat la sfârșitul Canonului 15 următoarea precizare: Nu este supus epitimiiilor Sfintelor Canoane cel care se rupe înainte de judecata sinodală de episcopul care propovăduiește vreo erezie, dimpotrivă, este chiar vrednic de laudă.

Prin urmare, întrerupere a pomenirii numelui episcopului se face doar atunci când există erezie, doar pentru delictе dogmatice, nu pentru delictе morale (de exemplu, curvie, fur de cele sfinte etc.). Nu trebuie confundate chestiunile care țin de dreptate (adică, chestiuni care nu sunt de natură dogmatică, ci de ordine morală și de bună rânduală bisericească) cu chestiuni care țin de credință și, de asemenea, nu trebuie să se susțină că va trebui să se întrerupă pomenirea numelui arhiereului și pentru aspecte care țin de dreptate, fapt care vine în deplină contradicție atât cu al 15-lea Canon de la Sinodul I-II, cât și cu Tradiția de veacuri a Bisericii Ortodoxe. Este interzisă întreruperea comuniunii bisericești fără motive legate de credință.

III. Întrerupere a pomenirii numelui arhiereului la sfintele slujbe și, mai ales, la Dumnezeiasca Liturghie, care este încununarea tainelor liturgice, poate să facă doar clericul, nu și laicul, pentru că doar clericul are, prin hirotonie, preoție sacramentală. Clericul este cel care săvârșește slujbe, sfinte taine și îl pomenește pe episcopul locului; așadar, doar el poate să întrerupă pomenirea numelui arhiereului și să nu îl

pomenească la sfintele slujbe pe arhierul său. Clericii sunt datori să nu slujească împreună și să nu se roage împreună cu episcopi ecumeniști, să nu le cânte la slujbă titlul episcopal.

- IV. Mireanul aparține pe de o parte *"preoției împărătești"*³, însă nu are preoție sacramentală, nu săvârșește slujbe, sfinte taine, nu pomenește, prin urmare nu poate să întrerupă pomenirea numelui arhierului. Singurul lucru pe care poate să-l facă mireanul este întreruperea comuniunii bisericești cu arhierii, preoții, monahii și mirenii ecumeniști.
- V. Preotul poate întrerupe pomenirea numelui nu a oricărui Arhieru, ci numai a Arhierului locului, pentru că numai pe acesta îl pomenește la sfintele slujbe și la Dumnezeiasca Liturghie. Cu alte cuvinte, nu poate să întrerupă pomenirea numelui nici unui alt Arhieru de care nu aparține bisericește, de vreme ce, prin firea lucrurilor, nu-l pomenește pe acesta. Mitropolitul poate să întrerupă pomenirea numelui doar a Patriarhului sau Arhiepiscopului local. Episcopul poate să întrerupă pomenirea numelui doar a Mitropolitului local. Preotul poate să întrerupă pomenirea numelui doar a mitropolitului sau a episcopului local. Patriarhul sau Arhiepiscopul poate să întrerupă pomenirea numelui altui Patriarh sau Arhiepiscop, nemaipomenind numele lui în diptice.
- VI. În cazul în care prezbiterul întrerupe pomenirea numelui episcopului local, nu va trebui ca în locul acestuia să pomenească alt Arhieru sau pe Sfântul Sinod sau pe Hristos sau pe oricare alții. Trebuie să las loc liber la pomenirea numelui Arhierului până când se va soluționa problema. La sfintele slujbe și la Dumnezeiasca Liturghie spune cererea *"pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm"*, lăsând loc liber la numele Arhierului (*Pentru episcopul nostru*) adică taind prima parte a cererii ce se refera la episcop. Ecfonisul Dumnezeieștii Liturghii *"Întâi pomenește, Doamne, pe Arhiepiscopul nostru... pe care-l dăruiește sfintelor Tale biserici în pace, întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău"* se spune în felul următor: *"Întâi pomenește, Doamne, toată episcopia ortodocșilor, pe care dăruiește-o sfintelor Tale biserici întreagă, cinstită, sănătoasă, îndelungată în zile și drept învățând cuvântul adevărului Tău"*. În acest mod săvârșeau sfintele slujbe și Dumnezeiasca Liturghie Părinții Aghioriți ai celor opt Sfinte Mănăstiri, ai schiturilor și chiliilor Sfântului Munte, precum și cei trei Preasfințiți Mitropoliți ai Țărilor Noi¹ – Augustin Kantiotis al Florinei⁴, Pavlos al Paramithiei și Ambrozie al Eleftheropolei, care au întrerupt pomenirea numelui marelui Patriarh Ecumenic ecumenist, Atenagora, pe durata a trei ani, 1970-1973⁵.
- VII. Conform Canonului 15 al Sinodului I-II, prezbiterul care întrerupe pomenirea numelui episcopului locului nu va trebui condamnat ca schismatic și vinovat de schismă în Biserică, nici ca unul care se află în afara Bisericii. Dimpotrivă, este vrednic de laudă, pentru că a scăpat Biserica de la schismă.
- VIII. Prezbiterul care aplică întreruperea pomenirii numelui Episcopului locului nu va trebui să primească pedeapsa caterisirii de la Episcop sau de la Sinod, lucru care neîndoielnic este o urmare firească, ci să continue să săvârșească Dumnezeiasca

Liturghie, chiar și în vreo casă oarecare, dacă i s-a interzis folosirea vreunei biserici, prin folosirea unui antimis simplu, pe care nu va fi înscris numele Arhiepiscopului locului, nici nu va purta pecetea Mitropoliei locului, nici nu va fi fost sfințit, dar neapărat va avea cusute pe el moaște de martir. Caterisirea din motivul opririi nepomenirii în acest caz (de erezie) este lovită de nulitate după cum vedem din faptul că nici un Sfânt Părinte nu a acceptat această „caterisire” și „anatematizare” mincinoasă (vezi Sfântul Ioan Damaschin anatematizat de patru Sinoade Locale).

- IX. În țările Ortodoxe de limba Greacă și în practică Sfântului Munte Athos Sfântul Mir se înmulțește cu ulei de măsline la fel cum se înmulțește Aghiasma Mare (așa procedează Biserica Ciprului, Biserica Greciei, Biserica Antiohiei și toate comunitățile grecești din diasporă care nu au mult Sf Mir) Sfântul Mir se înmulțește și timp de zeci de ani atunci când nu există posibilitatea primirii de la un Sinod autocefal. În afară de Sfântul Mir în practica Bisericii se transmitea Pecetea harului Duhului Sfânt și prin punerea mâinilor episcopului pe capul celui nou botezat, ca să primească în acest fel Harismele Duhului Sfânt prin Succesiunea Apostolică.
- X. Afirmația că nu sunt valide sfintele Taine și Dumnezeiasca Liturghie a prezbiterilor care trec la încetarea pomenirii numelui episcopului locului nu este valabilă. Harul preotiei nu este un monopol al episcopului, fiecare prezbiter slujește în virtutea faptului că a fost Hirotonit, Harul savarsirii Sfintelor Taine nu se retrage în mod magic de la prezbiteri pentru că nu mai pomenesc pe episcop, cu atât mai mult cu cât prezbiterul rămâne în credința ortodoxă, îngrădindu-se de episcopul ce învăța eretic. Sfântul Maxim Marturisitorul ne da această marturie, și anume că acolo unde se afla Marturisirea Corectă a Credinței acolo se găsește și harul Sfântului Duh și deplinătatea Bisericii Catolice (Biserica Ortodoxă), deci și puterea de a savarsi Sfânta Liturghie și Sfintele Taine la prezbiterii ce s-au îngrădit de erezie.
- XI. Modelul și izvoarele istorice referitoare la întreruperea pomenirii numelor Episcopilor eretici sunt Sfinții și de Dumnezeu purtătorii Părinții ai noștri, precum Cuviosul Maxim Mărturisitorul, Cuviosul Teodor Studitul, Părinții Aghioriți din timpul Patriarhului Ecumenic cu cuget latin, Ioannis Vekkos, Sfântul Grigorie Palama, Cuviosul Iosif Vrienios, Sfântul Marcu Evghenicul⁶ și Părinții Aghioriți din timpul Patriarhului Ecumenic ecumenist Atenagora.

Din toate aceste exemple, ne vom opri doar la două. Anume, la exemplul Sfântului Grigorie Palama și la cel al Părinților Aghioriți din timpul Patriarhului Atenagora.

- a. **Sfântul Grigorie, din cauza cugetelor eretice ale Patriarhului Ioannis Kalekas, a întrerupt pomenirea acestuia** înainte de judecata lui sinodală. Aceasta a fost una din cauzele pentru care a fost emisă împotriva Sfântului Grigorie Palama o anatemă, *”pentru că a îndrăznit ca în mod necanonic și fără de judecată să întrerupă pomenirea mea...”*. Trebuie semnalat că, atunci când Sfântul Grigorie a întrerupt pomenirea Patriarhului, Kalekas nu fusese încă condamnat de Sinod, **în timp ce Sfântul nu era încă hirotonit Episcop, ci era simplu ieromonah în Sfântul Munte**. Se pare că **această hotărâre de anatematizare** a Sfântului Grigorie Palama au semnat-o și alți Episcopi, printre care și Patriarhul Antiohiei, Ignatie, iar **Sfântul**

Grigorie, în ce-l privește, nu a respectat această hotărâre și a continuat să liturghisească pe cont propriu. Citim enciclica lui Kalekas: *”Palama, începătorul și apărătorul blasfemiilor, fiind condamnat și el și cei dimpreună cu el în același mod, (căci nici nu a cedat hotărârii, nici nu a renunțat în vreun fel sau altul la vorbăria [lui] cea fără de rațiune), este alungat și din Biserica lui Dumnezeu, și din preoție după cum reiese din memoriile despre el, aduse la cunoștință de Patriarhul de atunci al împărătesei cetăților, de Patriarhul Antiohiei, cetatea lui Dumnezeu, și de fiecare dintre Arhierii, cei care au fost acum aici prezenți, și cei care au participat la voturi. Pe de o parte, în felul acesta, [demersurile lor] devin impediment și [motiv de] încetare a slujirii [preoțești], cu toate că, întru nimic considerând pedeapsa [cei în cauză], își țin cu tărie preoția, cu îndrăzneală săvârșind jertfele de taină în ascuns”⁷.*

- b. Este cunoscută tuturor perioada 1970-1973 din istoria bisericească, când aproape jumătate (opt la număr) dintre Sfintele Mănăstiri ale Sfântului Munte, toate schiturile și cele mai multe dintre chiliile, prin acordul și îndemnul Sfântului Paisie Aghioritul⁸, și trei Preasfințiți Mitropoliți ai Țărilor Noi, Augustin Kantiotis din Florina, Pavlos de Paramythia și Ambrozio de Eleftheropoli, au îndrăznit și au trecut la întreruperea pomenirii numelui marelui Patriarh Ecumenic ecumenist, Atenagora, care, în 1965, trecuse la ridicarea anticanonică a anatemei, se întâlnise cu ereziarhul Papă la Ierusalim și, în general, urma o poziție filopapistașă. Pe durata celor trei ani, cei care au întrerupt pomenirea numelui lui Atenagora și-au continuat viața liturgică fără să pomenească numele Patriarhului.

XII. Atitudinea indicată în acest moment pentru combaterea panereziei ecumenismului este informarea clerului și poporului despre marea trădare iminentă a ”Sfântului și Marelui Sinod”, prin scrierea de cărți, texte și articole antiecumeniste, printr-o mare rigoare, prin respingerea teoriilor înșelate, prin congrese și conferințe teologice, dar și prin informarea despre dreptul bisericesc, canonic și patristic al întreruperii pomenirii numelor Arhierilor ecumeniști, măsură care trebuie folosită pentru avertizarea și amenințarea Arhierilor Ecumeniști și pentru prevenirea convocării ”Sfântului și Marelui Sinod”.

XIII) La punctul 22 al textului *”Relațiile Bisericii Ortodoxe cu lumea creștină”* este scris: *”Biserica Ortodoxă consideră că este condamnabilă orice rupere a unității Bisericii de către indivizi sau grupuri, sub pretextul respectării sau, chipurile, apărării Ortodoxiei autentice”*. Este clar aici că Întâi-stătătorii Bisericii Ortodoxe încearcă să impună prigoane, caterisiri și afurisiri celor care se împotrivesc ”Sfântului și Marelui Sinod”.

¹ Proiectul de text, adoptat de a V-a Conferință Presinodală Panortodoxă (Chambesy-Geneva, 10-17 octombrie 2015), cu titlul: ”Hotărâre: Relațiile Bisericii Ortodoxe cu lumea creștină”, publicat pe data d 21-1-2016 pe situl: <http://www.romfea.gr/diafora/6177-apofasis-sxeseis-tis-orthodojou-ekklisias-pros-ton-xristianiko-kosmo>, în conformitate cu hotărârile Sinaxei Întâistătătorilor Bisericii Ortodoxe, care a avut loc la Chambesy, în intervalul 21-28 ianuarie 2016.

² CUVIOSUL NICODIM AGHIORITUL, Pidalion, ed. B. Πηρόπουλος, Tesalonic 2003, p. 358.

3 I Petru 2, 5, 9.

4 <http://www.augoustinos-kantiotis.gr/?p=36199>, <http://www.augoustinos-kantiotis.gr/?p=36164>

5 Vezi periodicul Θεοδρομία, nr. 11 (1) (ianuarie – martie 2009) 75-81.

6 Cu privire la aceasta, vezi Οἱ ἀγῶνες τῶν μοναχῶν ὑπέρ τῆς Ὁρθοδοξίας [Luptele monahilor pentru Ortodoxie], ed. I. M. Ὁσίου Γρηγορίου, Ἅγιον Ὄρος 2003.

7 P.G. 150, 880D.

8 <http://www.romfea.gr/diafora/2431-apantiseis-gia-to-fulladio-tou-agiou-pa%CF%8Asiou>.

i Este vorba de provinciile din centrul și nordul Greciei, care au fost încorporate Statului Grec după Războaiele Balcanice, și care se află în jurisdicția Patriarhiei Ecumenice. [n.trad.]

Acest text este un îndrumar “de buzunar” pentru uzul preoților și episcopilor ce intră în nepomenire față de Sinaodele și episcopii ce adoptă erezia. Studiile pe acesta temă sunt nenumărate, și toată istoria Bisericii este presărată de exemplele Sfinților Părinți care au slujit și au continuat în nepomenire Sfânta Liturghie în momente de prigoană și erezii.

Cu frățescă dragoste în Hristos Domnul,

Gheron Sava Lavriotul,

Membru al Gherondiei Sfintei Mănăstiri, Marea Lavră, Sfântul Munte

Telefon mobil: +306947011111 fix: +302377-023754

fax: +302377-023762

Gheron Gavriil,

Sfânta Chilie Aghiou Hristodulu, Sfânta Mănăstire Kutlumusiu, Sfântul Munte

Pusnicul Vlasie Vigliotul